

Tann svarti riddarin Woyzeck

Tom Waits er ekki heimskendur sum so. Hann hefur altíð hata poppheimin, sjálvt um eitt av hansara stóru ídolum í dag, er Prince. "Hann er totalt kompromileysur", sigur Waits. Um popheimin sigur hann, "ta" er betri at sníkja seg inn gjögnum bakdyrnar, enn at ver>a bo-in við inn í henda heimin"

Oddfríur M. Rasmussen

Tann 14 november var heimspreimiera á Betty Nansen teatrinum í Keypmannahavn.

– Hvat hefur hetta við Føroyar at gera, spyrja fólk so.

Ta hefur kanska ikki nógv, uttan so, at vit eru ein partur av danska kongaríkinum, og áttu í hvussu so er at veri stoltir av tí í hesum føri.

Altso, ein heimspreimiera í danska kongaríkinum. Talan er um ein 160 ára gamlan sjónleik í nýggjum hami. Nú má eg heldur koma til sakina.

Tom Waits hefur saman við konuni Kathleen Brennan sett tekst og tónleik til stykki "Woyzeck" eftir tšskaranum, Georg Bruchner. Leikurin er settur upp í samband við, at Oyrasundsbrúgvín, landafrøisliga hefur knýtt svenskar og danskarar saman. Søgan er um hermannin, Woyzeck, sum ferast í kærleikans marudreymsi, har jalousi og vónleysur kærleiki endar við,

at hann drepur gentuna, sum hann er forelskaður í. Sum Woyzeck sjálvur sigur við hana: "Einhvor menniskja er ein avgrund, tað er fyrri einum, tá ið hugt verur niður".

Ta er heimskendi leikstjórin og listamaðurin Robert Wilson, sum hefur sett leikin upp. Wilson og Waits hava arbeitt saman fyrr. Teir gjørdur saman við William S Burroughs leikin "The Black Rider", sum eg sá fyrri einum ári sían á Betty Nansen teatrinum.

Ta er ein stórhendin í sjónleikaheiminum. Fólk koma í stimum til Keypmannahavnar, at síggja leikin. Bæði normenn, sviar, tšskarar, hollendarar, eingilsmenn, ja, listin er langur av tjóðfólki, sum vitjar Keypmannahavn í hesum døgum, og ta er nær um ómøguligt at fáa billett langt fram í tíðina.

Tom Waits

Hvør er hesin góvi Tom Waits? Jú, Tom Alan Waits varð føddur á baksetrinum á einum taxabili uttan fyrri sjúkrahúsi í Ponom, Californien tann 7. december í 1949. Hann hefur tvær systur. Foreldur hansara vóru lærarahjún. Tey skyltust, tá ið Tom var 10 ár.

Pápi Tom, Frank Waits, er av skotskum og írskum uppruna, meðan mamma hansara er av norskum uppruna, so hann hefur eitt ávíst samband við

norurlond.

Sum heilt ungur var Tom áhugaður í tónleiki. Tá ið poppurin kom fram í 60'unum, vildi Tom Waits ikki vera við meir. The Beatles, Rolling Stones og tað slagi av tónleiki, sum hoyrði hesari tíðini til, segði honum onki, so hann leitaði aftur í tíðina. Hann fann fram 78'ara plátum

samlingina hjá foreldrum sínum, og fór at lurta eftir Perry Como, Bing Crosby, Cole Porter og ikki minst George og Ira Gershwin. Fyrst í 70'unum arbeiddi Tom Waits á barrum ymsastaðni í Amerika. Hann hevði bil sín, sum hann koyrði runt í. Á einari barr í Los Angeles, har hann arbeiddi sum duravørur, plagdi hann at spæla á klaveri, tá ið tann fasti klaverspælarin hevði steðg.

Hann spældi egnar sangir, sum hann hevði sett tekst til. Tekstirnir lřstu tað prát, sum ymskar barrflugur høvdu. Tom Waits fekk eina plátukontrakt við Asylum Records í 1972, og í 1973 kom út fyrsta pláta hansara, "Closing Time". Tað mest kenda lagi av hesari plátu, er helst "Ole '55", sum The Eagles seinni gjørdi heimskent.

Fyllubyttaúarini

Tað sum eykennir tíðina frá 1973 – 1983 er, at hann livdi lívi á sama máta, sum tekstir hansara søgdu. Hann drakk og roykti so illa hesa tíðina, at aftaná 10 ár var hann hálvdeður. Hann spældi á barrum og ørum undirgrundarstø-

um, samstundis sum hann hitaði upp fyrri so stór nøvn sum: Frank Zappa, Billy Preston (kendur sum orgulspælarí á plátuni "Let it Be" hjá Beatles), John Hammond (Tom Waits hefur lagt hansara seinastu fløgu tilrættis. Hon skuldi verið komin út í heyst).

Hesa tíðina búði hann á "Tropicana Motel" á Santa Monica Boulevard í Los Angeles. Í hesari fyllubyttaúini mætti hann songkvinnuni Rickie Lee Jones. Tey vóru saman í nøkur buldrutt ár, har rúsdrekka og anna sleit bæði uppá forholdi teirra millum og Waits sjálvan. Tað er hon sum liggur á forhjálmnum á einum bili á "Blue Valentine" plátuni. Meðan Tom bardist við rúsdrekka og anna, mætti hann Francis Ford Coppola á filmselskapi hansara Zoetrope. Tom skuldi gera tónleikin til filmin "One From The Heart". Hetta var í 1979, og mætti hann núverandi konu sínari Kathleen Brennan har.

Hon arbeiddi við handritum. Tom Sigur um hana: "Hon kann liggja á seymum, stinga ein stokk gjøgnum vørrina og drekka kaffi samstundis.

Tá ið eg sá hetta, varð eg forelskaður beinanvegin". Í 1980 giftust tey. Hann fann staði, har tey skuldu giftast (married) í teimum gulu sí-unum, við síuna av har tað stó: "Masage". Hann gavst í 1983 á Asylum Records, tí teir satsaðu stórar pengar uppá hann, og fór yvir til Island Records, tí hann fann seg ikki í at gerast ein salgsvøra. Plátan hjá honum, sum eitur "Swordfishtrambone" tók allar ummælarar á bóli. Hon var naka heilt annað enn tað, sum Tom Waits var vanur at gera.

Tónleikurin/tekstur

Tær fyrru pláturnar hjá Tom Waits bóru dām av, at vera sera melankolskar. Eisini hevði hann hesar vøkr jazzbaladurnar við, sum ikki altíð vóru heilt stílreinar. Oftani hoyrdist ein blandinur millum tann bleyta partin av jazztónleikinum og tann bleyta partin av country tónleikinum. Viðhvørt meir country enn jazzur og viðhvørt meir jazzur enn country. So kann mann siga, at jazzurin er tann sum hefur yvirliva longst í tónleikinum hjá honum. Men av og á stinga seg fram vøkur

Tom Alan Waits varð føddur á baksetrinum á einum taxabili uttan fyrri sjúkrahúsi í Ponom, Californien tann 7. december í 1949. Hann hefur tvær systur. Foreldur hansara vóru lærarahjún. Tey skyltust, tá ið Tom var 10 ár

countryløg.

Aftaná "Swordfishtrambone" í 1983, hendi naka við tónleikinum. Tað er líkasum, at hann torir betri at eksperimentera við instrumentering og sjálvum instrumentvalinum - hvørji instrument skulu til fyrri at fáa tann rætta dāmin fram í tónleikinum. Rútmurnar verða ørvísi. Knappliga eru marchløg, lögini sum skapa ein stemning rundan um røddina hjá honum, (hana komi eg til seinni), sum lesur upp ein tekst. Á onkrum lögum, brúkar hann sína slitnu falsetttrødd til at skapa eitt teatralskan dām. Hetta hefur hann arvað frá Beatnikkarunum. Teir plagdu at lesa upp aftur við jazztónleiki. Tom Waits var eisini ógvuliga nógv ávirkaður av Beatnikkarum. Menn sum Gregory Corso, Gary Snider, Allen Ginsberg, Jack Keruac og William S. Burroughs ávirkaðu tekstir hansara so nógv, at summi vilja vera við at hann er ein rættur Beatnikkari, og tað er hann eisini, men ikki í politiskan forstand, so sum Allen Ginsberg royndi at føra seg fram. Heldur líkast hann meira Jack Keruac og hinum áurnevndu.

Eftir minari meining eru tær bestu Waits pláturnar/fløgurnar, hesar meiri ekspreimentarandi fløgurnar, har instrumentini eru t.d. gittar, vibrafon, tromma, klaver/pumpiorgul, bass. Onkuntíð eru instrumentini t.d. sag, trompet, bass, chello, violin, klarinet, trombone, trumma og so spæla tónleikararnir so, at melodirin ljóðar sum lírikassatónleikur. Henda lírikassaeffektin kemur mest fram í tein "The Black Rider", men kann eisini hómast á onkrum ørum fløgum. Tá ið hann skuldi taka "The Black Rider" upp, fór hann út á gøturnar í Los Angeles. Fann nakrar gøtutónleikarar, sum dugdu at spæla og tók teir við í studio at spæla inn tón-

leikin. Hetta gevur eina lögna atmosfera, sum um tú situr inni í einum stórum lírikassa og (fyri at siga tað pent) hefur gjørt eina vānaliga avtalu við sjálvan fanan. Teksturin er bygdur á eitt gamalt tšskt ævintýr, um henda mentamannin, ið verður forelskaður í greivadótrini, men sum má læra seg at skjóta og raka fyrri at fáa hond hennara. Hann ger eina avtalu við fanan, um at hann skal fáa sjeý kúlar til byrsuna. Seks av teimum raka við vissu tað mál, sum fríggarin vil hava tær at raka. Men hvønn tann sjeýnda kúlan rakar, avger hin grábeinti sjálvur. Hon rakar sjálvandi fríggarjan.

Tom Waits sum "poppur"

Tom Waits er ikki heimskendur sum so. Hann hevur altíð hata poppheimin, sjálvt um eitt av hansara stóru ídolum í dag, er Prince. "Hann er totalt kompromileysur", sigur Waits. Um popheimin sigur hann, "tað er betri at sníkja seg inn gjøgnum bakdyrnar, enn at verða boin við inn í henda heimin". Og tað kann mann so siga er rætt. Hann er í hvussu so er ikki boin við inn í popheimin, sjálvt um hann vann eina Grammy í 1998 fyrri "Mule Variations". Og tað er ikki hann sum einsamallur hefur gkørt lög síni heimsend, trompet, bass, chello, violin, klarinet, trombone, trumma og so spæla tónleikararnir so, at melodirin ljóðar sum lírikassatónleikur. Henda lírikassaeffektin kemur mest fram í tein "The Black Rider", men kann eisini hómast á onkrum ørum fløgum. Tá ið hann skuldi taka "The Black Rider" upp, fór hann út á gøturnar í Los Angeles. Fann nakrar gøtutónleikarar, sum dugdu at spæla og tók teir við í studio at spæla inn tón-

Røddin

Eitt annað sum eykennir Tom Waits er røddin.

Henda rustaða røddin, ið viðhvørt ljóðar sum onkur hefur sleppt einum seymni við í eina matarhvirlu, og sum til aðrar tíðir ljóðar, sum melankolskur vindur, men í síni heild, ein rødd, sum ikki er at finna nakrastaðni, og ein útsjónd sum passar til. Hann líkist einari úthungaraari spísmús. So vildi lagnunnar speisemi tað, at hann varð doyptur Waits. Orði "Waits" á enskum merkir: Bžartónleikari, jolátónleikari.

Sjónleikarin Waits

Tom Waits er ikki bara kendur fyrri tónleik sín. Hann er eisini sjónleikari, og hefur spælt við í filmum sum "Down By Law", "Short Cuts", "Ironweed", her saman við Jack Nicholson og Meryl Streep, "Fisher King", saman við Jeff Bridges og Robin Williams, "Dracula" eftir Bram Stoker, bara fyrri at nevna nakrar fáar. Hann hefur komponera tónleik til "Night on Earth" hjá Jim Jarmusch og aðrar, men tað sum er mest áhugavert í hesum føri er, at hann hefur skriva tekst og tónleik til fimm leikir.

"Alice", "The Black Rider", "Demon Wine", "Frank's Wild Years" og so nú "Woyzeck". So hann er ikki heilt ókendur á økinum, og tí er tað umráandi at vit her í Føroyum

gera okkum far um henda leikin - um talenti Tom Waits. Evni er sum sagt alheimskent. Øll koma vit fyrr ella seinni út fyrri, at uppliva størri ella smærri jalousiútbrot.

Sjálvur rendi eg meg fyrri fyrstu ferð inn í tónleikin hjá Tom Waits á einum háskúla í Danmark. Ári var 1989. Eg gjørdist so bilsin og samstundis skelkaður av hesum manninum, hesari røddini, at eg fekk ikki annað, enn keypt mær eina plátu av honum. Plátan kallaist "Rain Dog" (1985). Síðani tá, havi eg "dyrka" henda lögna og serstaka listamannin.

Árenn eg flutti heim til Føroyar, setti eg mær fyrri at keypa allar fløgurnar av honum. Tær hava nú fingið heiurspláss í minari fløguhyll - allar 18 fløgurnar.

Og tað sum eg eisini eri fallin fyrri er, at tað sum hann sigur í samrøum, sum oftast er uppfunni á staðnum. Hann er ein meistari, at siga frá lygisögum - ella at seta seg sjálvan í eina støðu, sum ikki hefur verið úti fyrri.

Hetta ger ikki at tað sum eg her havi skriva, er lygn. Nei, tað er sannleikin, soleiðis sum sannleikin nú einaferð sær út í tí uppfatandi eyganum.

Fløgurnar:

Closing Time: 1973
The Heart of Saturday Night: 1974
Nighthawks at the Diner (live): 1975
Small Changes: 1976
Foreign Affair: 1977
Blue Valentine: 1978
Heartattack and Wina: 1980
Swordfishtrambone: 1983
Rain Dogs: 1985
Asylum Years (uppsamling) 1986
Frank's Wild Years: 1987
Big Time (live): 1988
Night on Earth (filmstónleikur) 1992
Bone Machine: 1992
The Black Rider: 1993
Beautiful Maladies (uppsamling) 1998
Mule Variations. 1999

Tekstsitat:

At drekka
Helst eri eg fullur, men eg eri í hvussu so er ikki bžttur.

Fanin er ikki til, bara Gud tá ið hann er fullur.

Eg havi ongan trupulleiki av at drekka, uttan tá ið onki fái at drekka.

Klaveri hefur drukki, ikki eg.

Matur
Donuts eru altíð uppkallaðir eftir horum.

Karierur
Eg kendi hann, tá ið hann var eitt onki, og hann er onki broyttur síðan.